

∴ Jag hafwer smakat then härsta ströming,
Som är ifrån Dahlarne sånd. ∴

Utt kommer man af huse,
På Stockholms gatu lång,
∴ Thet war stor lust att skåda,
Hur Zuten från hästen språng. ∴

Thet war en Ryttar Eric,
Så skriad' han som fler:
∴ Herre Gud nåd' oss Zutar!
Wi se ej Zutland mer! ∴

Konung Gdstaf han rider på högan häst,
I fältet af och ann;
∴ tacka will jag mine Dahlekarlar,
För eder throhet fann. ∴

I hafwen med mig ståndit,
Som trogne Swenske Män;
Will Gud mig lifwet unna,
Jag gör Eder godt igen.
Will Gud mig lifwet unna,
Jag gör eder godt igen. —

a) Har afseende på det slag, som Långfredagen 1520
stod emellan Danskarne och Dahlekarlarna wid
Upjala.

b) Snökråfwor, Snöbräkor.

c) Furusnatten, Elorre.

d) Tuna Sed, nära Stora Tuna kyrka, är ännu
DahlRegementets Kampementsplats.

e) Porsöl, så kalladt af Geströ (Ledum Palustre),
som i fordnä tider nyttjades i stället för Humla.

Stockholm, Elmén & Granbergs Tryckeri, 1829.
Huset N:o 4. Quarteren Perseus, wid Åkerlånggatan.

♦ XXXXXXXXXXXXXXXX SSS XXXXXXXXXXXXXXXX ♦

Konung Gdstaf I och Dahlekarlarne,
eller Dahlekarlarnes Kämpewisa.

Konung Gdstaf rider till Dalarne,
Han tingar med Dahlekarlar sin;
Men Christiern ligger för Södermalm,
Han åter stulin swin;
Christiern sitter i Stockholm.
Han dricker båd' Mjöd och Win.

Hören I mine Dahlekarlar,
Allt hwad jag biuder uppå:
∴ Welen I mig följa till Stockholm,
Och slå the Zutar af? ∴

Thå swarade the Dahlekarlar,
De swarade alle i sänder:
∴ Thet stod ett slag om Långfredag, a)
Wi minnas thet alle än. ∴

Så swarade och Konung Gdstaf,
Han swarade för sig så:
∴ Wi bedje Gud Fader i himmelrik,
Oss må nu full bättre gå. ∴

Thå swarade och the Dahlekarlar,
The swarade allt förthn:
∴ Welen i wara vår Höfwidsmän,
Allt inför Stockholms by. ∴

Endstrafr b) och Furufnatten c)
Rätt pilen han råfar uppå,
:: Christiern hin Bloderacken,
Må nu ej bättre gå. ::

Gerna är jag eder Höfvidzman,
Konung Göstaf svarar så,
:: Welen I wara mig trogne,
Allt under min fana blå. ::

Thå svarade the Dahlekarlar,
The svarade all' en man:
:: Wi blod och lifwet wåga,
Mot en så grymmer Tyrann. ::

The Dahlekarlar begynte sig rusta,
The rusta sig i dagar två.
:: The wilia fölia Konung Göstaf,
Swart ut han lägger på. ::

Så gladelig rider Konung Göstaf,
Utsöfwer Tuna bro;
:: Fler' ätte han Dahlekarlar,
En Danske mände tro. ::

The Dahlekarlar böria sig sträcka,
Allt öfwer then Tuna hed d)
:: Fler' woro the Dahlekarlar,
En Konung Göstaf kund' öfwerse. ::

The Dahlekarlar böria sig hasta,
Allt inför Stockholms Stad.
:: Fler' woro the Dahlepilar,
En hagel faller på haf. ::

The Dahlekarlar började wanka,
Allt inför Stockholms by.
:: Fler' woro the Dahlepilar,
En hagel faller af sky. ::

The Dahlekarlar begynte att skjuta,
The skuto; all och en man.
:: Tiockare röfo the Dahl pilar,
En sanden på sidsstrand. ::

The Dahlekarlar monde så skämpa,
Och pilarne hafwa sin gång,
:: Twå Jutar bära then tredje,
Uppå sin spetsfestång. ::

Utsommer en Mölnare Hustru,
Allt wid thet samma sinn;
:: The säckiar äro malne,
Hwi dragen I them härin. ::

Thet är icke maldne säckiar,
Fast I nu säie så,
Thet är then ypperste Juthe,
Som stod å Malmen i går,
Thet är war fattige Juthe,
Som stod för pil i går.

Jag hafwer så ondt i hufwud,
Jag gitter ej lemmar rört.
:: Jag hafwer druckit thet starka Porsöl, e)
Som är ifrån Dahlarne fördt. ::

Thet wärker ock i min sida,
Jag gitter mig icke wänd.